

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 341/21
30.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Обрадовић, председника већа, Меланије Сантовац и Сање Пејовић, чланова већа, у парници тужилца мал. АА и ББ, чија је законска заступница мајка АА1 из ..., ..., чији је пуномоћник Драгослав Вученовић, адвокат из Гроцке, Петра Драпшина 15, против туженог ВВ из ..., ..., чији је пуномоћник Иван Симић, адвокат из Београда, Француска 14, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 1233/20 од 23.3.2021. године, у седници одржаној 30.6.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 1233/20 од 23.3.2021. године у ставу првом, другом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1233/20 од 23.3.2021. године, обавезан је тужени да на име доприноса за издржавање малолетних АА и ББ плаћа месечно износ од по 12.000,00 динара, укупно 24.000,00 динара, почев од 1-ог до 10-ог у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе 9.9.2020. године, па убудуће, док за то постоје законски услови, или се наведена обавеза не измени другом судском одлуком, преко поштанске упутнице законској заступници малолетне деце Ани Поповић, с тим да ће све доспеле рате издржавања исплатити одједном.

Ставом другим изреке, одређено је да се овом пресудом мења пресуда Другог

основног суда у Београду П2 312/18 од 19.6.2018. године у ставу четвртом изреке пресуде, док у преосталом делу пресуда остаје неизмењена.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљама мал. АА и ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова парничног поступка тужиља у делу од досуђених 13.500,00 динара до тражених 34.500,00 динара.

Против наведене првостепене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени из свих законских разлога и то одлуке из става првог, другог и трећег изреке, како произилази из навода жалбе.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11 са изменама и допунама) у вези са чланом 202 Породичног закона, Апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се жалбом посебно указује, с обзиром да побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама и не постоји противречност између онога што је у њеном образложењу наведено о садржини исправа и самих тих исправа, односно изведених доказа.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду П2 312/18 од 19.6.2018. године, ставом првим изреке, разведен брак мајке тужиља АА1 и оца тужиља-туженог. Ставом другим изреке наведене пресуде, малолетна деца АА, рођена ... године и ББ, рођена ... године, су поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке наведене пресуде, одређено је да ће се лични односи између оца малолетне деце, овде туженог и малолетне деце, овде тужиља одвијати по договору родитеља. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавње малолетне деце плаћа месечно износе од по 5.000,00 динара за свако дете укупно 10.000,00 динара за оба детета, сваког 1. у месецу за текући месец, почев од 21.2.2018. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови, путем поштанске упутнице мајци малолетне деце АА1.

У време доношења претходне одлуке мајка тужиља АА1 је била запослена и остваривала зараду у износу од 22.000,00 динара и није поседовала имовину. Живела је у породичној кући са малолетном децом и родитељима. За храну, одећу и обућу јој је било потребно око 15.000,00 динара месечно, а учествовала је у плаћању режијских трошкова у износу од 5.000,00 динара месечно. Мајка тужиља АА1 се заједно са родитељима бавила и пољопривредом.

У време пресуђења мајка тужиља АА1 је запослена у "СС" и оставрује зараду у

износу од 39.000,00 динара и топли оброк 2.400,00 динара, а има и трошкове превоза. Не учествује у режијским трошковима, који износе 18.000,00 динара и исте плаћају њени родитељи, док сноси трошкове плаћања интернета у износу од 2.600,00 динара месечно. Плаћа рату кредита у износу од 9.200,00 динара месечно, а који ће исплатити за пет година. Отац мајке тужиља се у међувремену разболео, тако да се не баве пољопривредом и више не остварују додатне приходе.

У време доношења претходне одлуке тужени је био запослен у ЈАТ техници, као вартогасац и оставривао је зараду у износу од 35.000,00 динара и није поседовао имовину. Живео је у породичној кући у заједници са родитељима, братом, снахом и њихово двоје деце. Учествовао је у плаћању режијских трошкова у износу око 7.500,00 динара месечно, а укупни режијски трошкови су износили 16.500,00 динара месечно. У време пресуђења тужени је запослен као возач камиона у “СС1” и остварује зараду у износу од 34.000,00 динара месечно. Трошкови хране, одеће и обуће за туженог износе око 23.000,00 динара месечно, а и даље живи у породичној кући и учествује у режијским трошковима у износу од 7.500,00 динара.

У време доношења претходне одлуке тужиља малолетна ВВ је ишла у други разред основне школе и било јој је потребно за одећу и обућу месечно око 20.000,00 динара, за књиге 16.000,00 динара, за школски прибор 15.000,00 динара на почетку школске године и још 2.500,00 динара месечно, за џепарац 150-200,00 динара дневно и имала је два излета у току године, чија је цена 3.500,00 динара. Имала је проблем са кожом и табанима и за креме јој је било потребно 10.000,00 динара и након употребе истих је решила проблем.

У време пресуђења тужиља малолетна АА има 12 година и иде у шести разред основне школе. За храну, одећу и обућу јој је потребно 22.000,00 динара месечно, за књиге 18.000,00 динара, за школски прибор 15.000,00 динара на почетку школске године и још 2.500,00 динара месечно, за ужину 250,00 динара дневно, за додатне часове из математике 2.000,00 динара месечно, за телефон 1.000,00 динара месечно. Носи наочаре, које су коштале 21.000,00 динара.

Тужиља малолетна ББ је у време доношења претходне одлуке имала 4 године и није ишла у вртић. За храну, одећу и обућу јој је било потребно око 15.000,00 динара месечно.

У време пресуђења тужиља малолетна АА има 8 година и иде у други разред основне школе. За храну, одећу и обућу јој је потребно око 20.000,00 динара, за књиге 14.000,00 динара, за школски прибор на почетку школске године 10.000,00 динара и још 2.000,00 динара месечно, а за џепарац 150,00 динара дневно.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је одлуку о промени висине доприноса издржавању донео применом члана 160, 161, 162. став 3. и 164. Породичног закона, закључујући да су се околности од доношења првобитне одлуке о висини издржавања промениле, односно да су се потребе тужиља повећале, а имајући у виду минималну суму издржавања коју годишње прописује надлежно министарство, као и да је тужени у могућности да остварује додатану зараду, повећао висину доприноса оца издржавању тужиља на по 12.000,00 динара месечно.

Разлоге и закључак првостепеног суда прихвата и овај суд, као другостепени.

Наиме, одредбом члана 164 Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Како је правилно првостепени суд оценио да су се околности промениле у односу на време када је донета претходна пресуда из 2018. године, нарочито имајући у виду узраст деце, те да су се потребе тужила повећале, а имајући у виду и минималну суме издржавања, то је правилно првостепени суд оценио да постоје услови за измену одлуке о издржавању, те да се обавезе тужени да тужилама плаћа на име доприноса за издржавање тужила по 12.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 9.9.2020. године, па убудуће, на начин ближе означен у изреци побијане пресуде.

Жалбени наводи туженог да је првостепени суд пропустио да утврди потребе малолетне деце, због чега је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање су неосновани, јер је суд потпуно и правилно утврдио све чињенице које су од значаја за одлуку у овој правној ствари, те детаљно утврдио потребе малолетне деце у време доношења претходне одлуке и у време пресуђења, правилно оцењујући све изведене доказе применом одредби члана 8. ЗПП.

Жалбени наводи туженог да нема могућност да обавља додатни посао, како би обезбедио издржавање тужила у досуђеном износу, јер обавља тежак посао возача хладњаче су неосновани, јер тужени има обавезу да у оквиру своје радне способности искористи све могућности за прибављање материјалних средстава за издржавање, како би се подмириле потребе малолетне деце за животом који родитељи према својим животним приликама стварно могу да пруже, водећи рачуна да ће преостали износ обезбедити мајка деце, са којом деца живе.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па исти нису посебно ни образлагани.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредби члана 150, 153 и 154 ЗПП и чланом 207. Породичног закона.

Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 390. ЗПП.

С обзиром да није успео у жалбеном поступку, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Приликом одлучивања овај суд је имао у виду да је, очигледном омашком, првостепени суд у изреци пресуде, у првом ставу, погрешно навео презиме тужиље ББ "...", уместо правилно ".....", а што се, може исправити у свако доба, у смислу члана 362. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Обрадовић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић